

Lovforslagets § 4 indebærer, at den endelige udformning af Øresundsforbindelsen, herunder anlæggene på land, skal foretages under hensyn til, hvad der er økologisk motiveret, teknisk muligt og økonomisk rimeligt, således at skadelige virkninger på miljøet forebygges.

Der vil blive udarbejdet en kvalitetsmålsætning for anlæggenes miljøeffekter i Østersøen og Øresund samt på land inden igangsættelse af anlægsarbejderne. Der vil ligeledes blive udarbejdet et miljøovervågnings- og kontrolprogram.

Det er således den danske regerings generelle udgangspunkt, at den endelige projektering m.v. af Øresundsforbindelsen må ske ud fra et krav om en fortløbende hensyntagen til miljøet, og der vil derfor i det videre arbejde blive gennemført yderligere undersøgelser.

Det gælder således spørgsmålet om Østersøens vandmiljø, hvorved bemærkes, at den danske regering har underrettet Forbundsrepublikken Tyskland om den indgåede aftale mellem Danmark og Sverige samt om undersøgelserne vedrørende den faste forbindelses miljøeffekter, herunder i relation til Østersøens vandmiljø.

For så vidt angår spørgsmålet om direktiv 79/409/EØF om lov om beskyttelse af vilde fugle skal den danske regering indledningsvis erindre om, at Danmark har udpeget et meget stort antal fuglebeskyttelsesområder i forhold til landets størrelse.

Danmark har således udpeget 111 lokaliteter med et samlet areal på i alt ca. 9.500 km² og har herved ydet et meget væsentligt bidrag til etablering af et netværk af EF-fuglebeskyttelsesområder.

Ved udpegningen af EF-fuglebeskyttelsesområderne i 1983 blev det fra dansk side angivet, at der var tale om en overordnet udpegnings, idet der senere kunne blive tale om mindre justeringer af områderne.

Øresundsforbindelsen vil berøre område 111 på Vestamager og område 110 ved Saltholm.

Forbindelsens linieføring over Vestamager følger den linieføring, der blev fastlagt ved en anlægslov fra 1976 vedrørende en motorvejsforbindelse til Kastrup Lufthavn, og linieføringen indgår ligeledes i regionplanlægningen for hovedstadsområdet og i forbindelse med fredningskendelsen for arealerne.

Område 111 er således modificeret, og nærmere underretning herom vil ske, når den forestående generelle gennemgang af alle EF-fuglebeskyttelsesområder er afsluttet.

Med hensyn til område 110 ved Saltholm skal oplyses, at det tidligere var planen, at forbindelsen skulle føres hen over øen.

Efter at Saltholm og de lavvandede områder omkring øen i 1983 blev udpeget som EF-fuglebeskyttelsesområde nr. 110 har den danske regering lagt vægt på, at en fast forbindelse over Øresund fik en linieføring, der friholdt fuglebeskyttelsesområdet mest muligt.

Der er derfor foretaget en forskydning af linieføringen for Øresundsforbindelsen mod syd, således at Saltholm ikke berøres. Denne linieføring indebærer en væsentlig forøgelse af anlægsomkostningerne i forhold til den oprindelige linieføring.

I forbindelse med de seneste dansk-svenske forhandlinger er det aftalt, at linieføringen rykkes yderligere mod syd, således at en mindre del af området berøres. Fuglebeskyttelsesområdet dækker et 6.800 ha stor område, og med den nu aftalte linieføring vil alene ca. 330 ha heraf eller ca. 4,8 pct. ligge syd for forbindelsen.

Det fremgår af miljørapporten, at effekterne af anlægget af den faste forbindelse på fuglelivet vil knytte sig til indgreb i ålegræsbanker og muslingebanker samt til den forstyrrelse, som anlægsarbejder og eventuelle kompenserende afgravninger medfører. Det bemærkes, at forstyrrelseseffekten af anlægsarbejderne ikke vil forsvinde, selv om anlægget måtte blive rykket uden for fuglebeskyttelsesområdet. Det påregnes, at ålegræsbankerne og muslingebankerne i det alt væsentlige vil blive retableret, men der vil dog varigt beslaglægges 4 km² ålegræsareal.

I miljøredegørelsen er der omtalt en risiko for indvandring af en rottebestand på Saltholm. Den vurdering er knyttet til placeringen af en kunstig ø i en afstand af ca. 500 m fra Saltholm. Da den i regeringsaftalen valgte løsning indebærer, at afstanden mellem den kunstige ø og Saltholm bliver forøget til det dobbelte, må den beskrevne forøgede risiko betragtes som uvæsentlig.

De varige effekter på fuglelivet knyttet til fuglebeskyttelsesområdet påregnes at blive meget begrænsede. Effekterne vil i det alt væsentlige bestå i en reduktion af bestanden af